

ת"פ (רמלה) 60974-02-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 60974-02-24 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות משטרת ישראל

נגד

הנאשם: פלוני

בשם המאשימה:

בשם הנאשם: עו"ד אור בן שאנן

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו במיוחס לו בכתב אישום מתוקן, והצדדים טענו לעונש באופן חופשי. ברקע, הנאשם והמתלוננת גרושים מזה כשש שנים, ולהם שלושה ילדים משותפים בגילים 9, 10, ו-6 (למען הנוחות יכוננו הילדים בצוותא: הילדים, והצעיר שבהם יכונה: א').

אישום מס' 1: ביום 22.2.24 בשעות הערב ביקש א' לפגוש את אביו. משכך נפגשה המתלוננת עם אחיו של הנאשם, והעבירה אליו את א', על מנת שייקחו לנאשם. בהמשך אותו היום, בעוד א' בקרבתו של הנאשם, שלח הנאשם מסרונים למתלוננת (שגיאות במקור - ג.א.): "מעכשיו סעי בתוצאות", "מחכה לך הפתעה בבית", "תהיי מוכנה", "מבטיח לך היום X עוד שעה אני בא לפתור את כל הבעיות שלך, כל הצרות שלך אחת ולתמיד", "X נשבע לך סתם כל העיר פה חבל. בואי אני עוד 5 דקות אצלך מתחת לבית עם א'. תבואי עם החבר שלך הבן זוג שלך מי שבא לך. זונה בן זונה הנה אני אומר לך X תראי מה עשית".

בשעה 22:11 התקשר הנאשם למתלוננת בשיחת וואטסאפ ואמר לה: "יא שרמוטה אני בא לשרוף

עמוד 1

לך את הבית אני ארצח אותך".

בשעה 22:14 שלח הנאשם למתלוננת הודעה קולית: "יש לך ילד קוקסינל", "תהיה גבר אמא שלך עושה בית זונות בבית. תדבר איתה (א' נשמע בוכה). תהיה גבר".

בשעה 22:29 שלח הנאשם למתלוננת סרטון בו צילם את א' בוכה בעוד הנאשם מדבר ברקע: "יש לך אמא זונה, א'. יש לך אמא זונה מזדיינת עם בוגדים של אבא. מתי תהיה גבר? תלמד. כל הבניין הזה יעוף באוויר, X זונה. מה? X לא זונה? אמא שלך זונה. אמא שלך זונה".

במהלך השעות הנ"ל שלח הנאשם למתלוננת הודעות קוליות בהן נשמע א' בוכה. בגין מעשיו הורשע הנאשם בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

אישום מס' 2: ביום 5.8.23 הביאה המתלוננת את הילדים לדירת הנאשם. הנאשם ירד מדירתו, ובנוכחות הילדים קילל את אימם "שרמוטה". הוא הרים אבן בידו, הניף את היד כלפי המתלוננת, והטיח בה: "בא לי לתלוש לך את העגיל באף, לרוצץ לך את הגולגולת". בהמשך היום שלח למתלוננת הודעה קולית: "תמונה לא יפה ועל זה את תחטפי ואין מה לעשות את תשלמי". גם בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע כי עסקינן באיומים "חמורים, קונקרטיים, ברף גבוה, כלפי מי שהייתה בת זוגו... אם ילדיו". הפרידה הממושכת בין השניים לא מנעה מהנאשם מלבצע את העבירות פעם אחר פעם, ונוכחותם של ילדיו אף היא לא הרתיעה את הנאשם. ב"כ המאשימה ביקשה להדגיש במיוחד את צילומו של א' בווידאו באישום הראשון כשהוא בוכה, בעוד אביו מטיח איומים קשים ועלבונות באמו. "מעשים אלה מלמדים על רצון לפגוע, להכאיב, להפחיד". באישום השני עשה הנאשם שימוש באבן להמחשת האיום. ב"כ המאשימה ביקשה לתת משקל לעובדה שילדיו של הנאשם הספיקו לחוות בעבר אירועים בהם תקף פיזית את אמם. לדבריה, "אין לנו תצהיר נפגעת עבירה מהסיבה שהמתלוננת מסרה שאין לה יותר כוחות להתעסק עם זה, היא מותשת והיא רק רוצה שהוא יתרחק ממנה ומילדיה". היא הפנתה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקשה לקבוע מתחם עונש כולל בין 10-24 חודשי מאסר בפועל. בקביעת העונש בתוך המתחם ביקשה לזקוף לזכות הנאשם את הודייתו במיוחס לו, וחיסכון בזמן שיפוטי ובעדותה של המתלוננת. לחומרה - לנאשם עבר פלילי מכביד ביותר, בריבוי עבירות אלימות בגין ריצה עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח, לרבות שלוש הרשעות בעבירות אלימות כלפי אותה המתלוננת, ומאסר על-תנאי חב הפעלה בן 6 חודשים (ע/ת-1/ע/ת-6). בהרשעות קודמות הופעלו מאסרים מותנים, אך הנאשם חסר מורא, ושב על מעשיו, מה שמלמד על מסוכנותו, כפי שנקבע בעניינו בעבר. סופו של דיון ביקשה לגזור על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, להפעיל את המאסר על-תנאי במצטבר, ולהוסיף מאסר על-תנאי ממושך, קנס ופיצוי למתלוננת.

3. ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם לא הורשע בביצוע עבירות כלפי איזה מהקטינים, וכי "לא שופטים אותו על פי המוסריות שלו כאב". בצד זאת, הכירה בהגינותה בכך "שנסיבות ביצוע העבירה מתייחסות גם לילד של הנאשם כנסיבה לחומרה", וכי נוכחות הילדים במעמד האיומים מצדיק "מנעד חמור יותר". היא ביקשה לקבוע מתחם עונש משותף בין מאסר על-תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל, והפנתה לפסיקה. לנאשם הרשעות קודמות, אך הרשעתו האחרונה כלפי בת זוגו ניתנה בגין עבירה משנת 2018. הנאשם מתבייש במעשיו. הוא נתון במעצר מזה כארבעה חודשים. בהתחשב בהודאתו ביקשה להפעיל את המאסר על-תנאי "לפחות חצי בחופף". לדבריה, המעצר היווה אירוע משברי לנאשם, אשר מצוי בנתק מוחלט מילדיו, ולא זכה לשהות בצד אביו המאושפז בבית חולים. משכך החל בקשר פרטני עם עו"ס בין כותלי בית המעצר.

דברי הנאשם יובאו במלואם: "אני נמצא כרגע בשיחות פרטניות עם העו"סית בקשר לטיפול שאני מטפל בעצמי באגף. מאז המעצר כשנעצרתי הבנתי שעשיתי טעות של החיים שלי שאיימתי עליה ודיברתי שטויות. לא הייתי צריך להתנהג ככה. היום אני מצטער על זה. אני כל יום חושב על הילדים. אבא שלי בבית חולים, לא ראיתי אותו. מאז המעצר כל החיים שלי השתנו. כרגע אני שומר על עצמי, ואני מבטיח לא להתקרב אליה ולא לחזור על זה עוד פעם. גם יוריד מהעצבים שלי. אם צריך גם עו"סית בקשר לילדים כדי שאני אוכל לראות אותו".

דין

4. ב"כ הצדדים ביקשו במשותף לקבוע מתחם עונש כולל לשני האישומים. בקשתם אינה טריוויאלית, לבטח בהתחשב בפער הזמנים המשמעותי בין האישומים - כמחצית השנה. בצד זאת, החלטתי שלא להתערב בהסכמתם זו, וממילא על בית המשפט להתחשב בקביעת המתחם בכל אחד מהאירועים שפורטו באישומים. האישום המוקדם בזמן - מס' 2, מורכב משני אירועים, בעלי נסיבות נפרדות לחומרה. (א) בשני האירועים הנאשם הוא היוזם הבלעדי של האיומים, ללא התגרות או מעשה מקדים כלשהו של המתלוננת. (ב) האירוע הראשון התרחש לנגד עיני ילדיהם הקטינים של בני הזוג, באופן המעצים את הפגיעה במתלוננת, ועולה כדי פגיעה ישירה בנפשם הרכה של הילדים. (ג) האיום באירוע זה ממוקד ומובהק - לפגוע פיזית במתלוננת, תחילה בפציעתה ("בא לי לתלוש לך את העגיל באף") ובהמשך בנטילת חייה ("לרוצץ לך את הגולגולת"). (ד) הנאשם הדגיש את האיום והמחיש אותו, כשאחז בידו אבן והניף את היד לעבר המתלוננת. עסקינן באירוע אלימות מפחיד, בעל אלמנטים מטרידים ביותר, ונקל להניח את תחושות האימה שחלפו בראשם של המתלוננת וילדיה בעת ההתרחשות ולאחריה.

האישום המאוחר בזמן - מס' 1, מורכב מסדרת אירועים מטרידה ומפחידה. ראשית, גם הפעם האיומים הם יוזמה בלעדית של הנאשם, ללא מעורבות של המתלוננת. שנית, אין מדובר באמירות שהתרחשו בלהט ויכוח בין השנים, כי אם באופן מאורגן ומתוכנן, בסדרת הודעות כתובות וקוליות, ששיאן בסרטון בו מצולם א'. שלישית, האיומים מובהקים, חלקם ממוקד להפליא, ומלמדים על כוונה

של הנאשם לפגוע פיזית במתלוננת, וליטול את חייה. רביעית, הנאשם לא היסס לעשות שימוש ציני ופוגעני בילדו הצעיר א' בן השש, ושילב אותו באיומיו, תוך הסלמה והחרפה של האירוע. (-) הוא שלח למתלוננת מספר הודעות בהן נשמע א' כשהוא בוכה. (-) הוא שלח למתלוננת הודעה קולית בה דיבר בבוז ובלעג על בנו ("יש לך ילד קוקסינל"), ואל בנו ("תהיה גבר אמא שלך עושה בית זונות בבית. תדבר איתה (א' נשמע בוכה). תהיה גבר"). (-) השלב האחרון והחמור מכולם התבטא בסרטון בו תיעד הנאשם את א' בוכה, בעודו פונה אליו במישרין, שיחה שמתיימרת להיות שיחה חינוכית בין אב לבנו, אך מגלמת רוע טהור וההיפך מחינוך. הנאשם מקלל את המתלוננת - אם בנו, ומאיים בפניו לרצוח אותה, כשהוא חוזר פעם אחר פעם על המנטרה: "אמא שלך זונה, אמא שלך זונה". נמענת האיומים היא אמנם המתלוננת, אך אירוע זה מגלם בחובו פגיעה ישירה, מובהקת ומתוכננת של הנאשם בבנו הצעיר. רצונו של הנאשם לפגוע בגרושתו כמו קידש כל אמצעי, ללא מחסומים ועכבות. הוא התעמר בבנו, והסב לו נזק נפשי שאיננו ניתן לכימות והערכה בשלב מוקדם זה של חייו. האב, שאמור להיות הגורם המגן, המיטיב והמחנך, מקור כוחו של א', התגלה כפגע רע. שנאתו היוקדת לאמו של הילד כמו העבירה אותו על דעתו, עד כי לא היסס לפגוע בבנו ולהרע לו.

5. בכל הנוגע למדיניות הענישה, עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנו הצדדים (ההגנה הפנתה לשני פסקי דין של מותב זה, באירועים פחות חמורים מענייננו). אוסיף ואפנה, בשינויים המתאימים, לפסקי הדין שלהלן:

רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל (25.6.08). המבקש הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירת איומים יחידה כלפי רעייתו בנפרד, כשלאחר ויכוח בין השניים איים עליה באומרו: "אל תדברי איתי בכלל יום אחד אני אארוב לך בחוץ ואהרוג אותך ואני אפוצץ לך את הפנים כך שאפילו אמא שלך לא תזהה אותך, את נמאסת עלי לא יהיה אותך ואז לא יהיו בעיות". חרף היעדר הרשעות קודמות הוא נדון לשנת מאסר בפועל, לאחר שבית המשפט עמד על עוצמת המסוכנות הנשקפת ממנו. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור.

עפ"ג (מרכז-לוד) 4446-02-22 שבתייב נ' מדינת ישראל (7.3.22, טרם פורסם). המערער הורשע בהתאם להודאתו בשתי עבירות איומים כלפי גרושתו ואם ילדיו. באירוע אחד הגיע לביתה של המתלוננת כשהוא בגילופין, דפק בחזקה על הדלת, ומשסירבה לפתוח איים כי ירצח אותה ויתנקם בה. באירוע שני שהתרחש כשנה מאוחר יותר, הגיע פעם נוספת לביתה תחת השפעת אלכוהול, וכשאמרה לו שתזמין משטרה איים על המתלוננת באומרו כי "מחר לא תהיי קיימת". מתחם העונש נקבע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות עד שנת מאסר בפועל, והמערער נדון ל-10 חודשי מאסר חרף העובדה שהוא נעדר הרשעות קודמות. ערעורו לבית המחוזי נדחה תוך הפנייה לכך שמדובר אמנם במעשים רחוקים בזמן, אך מנגד מדובר במי שסובל מצריכת אלכוהול מוגברת ונעדר מוטיבציה לפנות להליך טיפולי מעמיק.

עפ"ג (מרכז-לוד) 24951-11-21 חיים נ' מדינת ישראל (9.1.22). המערער הורשע בהתאם

להודאתו בשלוש עבירות איומים ובהחזקת סכין שלא כדין. ביום 10.2.21 על רקע סכסוך בין המערער לבין בת זוגו ואם ילדיו עמה היה מצוי בהליך גירושים, איים עליה המערער כי יפגע בגופה באומרו: "...יהיה פה מחיר כבד, כבד מאוד... חבל יקרה אסון". כשלושה חודשים קודם לכן שלח המערער למתלוננת הודעות מאיימות: "...אני בא להרוג אותך...", "בחיים לא חלמתי שאני יעז לחתוך אותך, ישר שפריצים בגרון... שווה לי אני יהנה לחתוך אותך בגרון", "שווה לי להעלים אותך מהעולם... אני לא ארצח אותך ליד הילדים שלי... אני אמצא אותך ואקח אותך לפינה יפה בים שם אשאיר אותך בחלקים". בסרטונים המאיימים ששלח למתלוננת נראה המערער כשהוא מנופף בסכין יפנית. בהמשך לאיומיו הגיע לפתח ביתה של המתלוננת שסירבה לפתוח את דלת הבית. בית משפט השלום קבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל לכל עבירה. המערער בן 31, בעל הרשעות קודמות, נכה נפשית בשיעור 100%, אשר הודה במיוחס לו לקראת תום פרשת התביעה, לאחר שנשמעה עדותה של המתלוננת. משכך דן אותו ל-22 חודשי מאסר בפועל, מע"ת ופיצוי למתלוננת. בית המשפט המחוזי מצא להקל בעונש המאסר בפועל ולהעמידו על 15 חודשים, לאחר שקבע כי אינו מתיישב עם הענישה הנוהגת, ובעיקר בשל אכיפה בררנית - איומים קשים שהשמיעה המתלוננת כנגד המערער: "מדובר באיומים חמורים, שאינם פחותים בחומרתם מאיומיו של המערער. אף שהוגשה תלונה על ידי המערער כנגד המתלוננת, לב"כ המאשימה לא הייתה תשובה מדוע לא הוגש כתב אישום כנגד המתלוננת, ומכל מקום, הלכה היא שאכיפה בררנית יכולה לשמש שיקול להקלה בעונש".

ת"פ (ראשל"צ) 20102-10-20 מדינת ישראל נ' פרדה (13.12.21, טרם פורסם). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירת איומים. הוא התקשר לדודתה של גרושתו, ביקש למסור לגרושתו להוריד את תמונות ילדיהם המשותפים מהוואטסאפ, ואמר כי אם גרושתו לא תעשה כן "אני אהרוג אותה ואתך יחד". בהמשך שלח הודעות קוליות בהן איים להרוג את השתיים. בהינתן שאין מדובר באירוע חד-פעמי, נקבע מתחם בין 6-16 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהרשעות קודמות של הנאשם בעבירות איומים ואלימות כלפי אותה המתלוננת, ועל רקע תסקיר שלילי, נדון הנאשם למאסר בפועל למשך 13 חודשים, עליו הופעל במצטבר מאסר על-תנאי בן 4 חודשים, כך שסה"כ נדון ל-17 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (נתניה) 35111-02-19 מדינת ישראל נ' לזר (19.12.19, טרם פורסם) (הוגש בידי המאשימה). הנאשם, נעדר הרשעות קודמות, הורשע בהתאם להודאתו בעבירת איומים. על רקע ויכוח עם רעייתו בביתם איים עליה באומרו: "אם תלכי לבית משפט להתגרש אני אהרוג אותך ואז אהרוג את עצמי". בית המשפט קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל. בהינתן מידת סיכון גבוהה שנמצא כי נשקפת מהנאשם, בין השאר לאור האמור בתסקירי המבחן, נגזר עונשו לשנת מאסר בפועל.

6. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי, בריבוי האירועים ובמגוון הנסיבות לחומרה, ולאחר שנתתי דעתי למדיניות הענישה, החלטתי לקבוע את מתחם העונש הכולל בין 8-20 חודשי מאסר בפועל.

7. בגזירת העונש עומדת לזכותו של הנאשם הודייתו במיוחס לו, וכתוצאה מכך, קבלת אחריות, הימנעות מהבאתה של המתלוננת לדוכן העדים, וחיסכון בזמן שיפוטי. כף החובה, מנגד, כבדה במידה ניכרת. עיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם מגלה כי מדובר בעבריין חוזר, אשר חרף עונשי מאסר שנגזרו עליו, שב ופוגע בקורבנותיו, לרבות המתלוננת בה פגע מספר פעמים בעבר. הנאשם יליד 1988 (בן 36), נדון לראשונה ללא הרשעה בבית המשפט לנוער בגין מספר עבירות אלימות שביצע בהיותו בן 14 בלבד. בשנת 2006 (בן 18) נדון בבית המשפט המחוזי בגין קשירת קשר לפשע ופגיעה למאסר בפועל למשך שנתיים, שלאחריו הועמד בצו מבחן למשך שנה. בהמשך נדון למאסרים על-תנאי בגין עבירות שונות, לרבות החזקת סכין ועבירות רכוש. בשנת 2010 נדון למאסר בפועל למשך 10 חודשים בגין גניבה ועבירות אלימות פיזית ומילולית. באותה שנה נדון גם למאסר בפועל בן 7 חודשים בגין החזקת סכין. בשנת 2011 נדון למאסר בפועל למשך 24 חודשים בגין חבלה כשהעבריין מזוין. בשנת 2015 נדון למאסר בפועל בן 9 חודשים בגין שתי עבירות תקיפת בן זוג הגורמת חבלה ותקיפת שוטר. בשנת 2021 נדון למאסר בפועל בן 8 חודשים בתוספת הפעלת תנאי בן 6 חודשים במצטבר (סה"כ 14 חודשים) בגין תקיפת בן זוג והפרת הוראה חוקית באירועים משנת 2018. מאז גיל 14 ועד עתה עמד הנאשם לדין עשר פעמים, בגין 17 תיקי פל"א, ונדון במצטבר ל-88 חודשי מאסר בפועל, קרי, מעל 7 שנות מאסר בפועל (חלק מהעונשים רוצו בחופף זה לזה).

בהרשעתו האחרונה עמד בית המשפט, סגן הנשיאה (כתוארו אז) כבוד השופט מ' מזרחי, על החזרתיות במעשיו של הנאשם, אשר שב ופוגע במתלוננת, כשעונשי מאסר בפועל ועל-תנאי אינם מונעים ממנו מלשוב על מעשיו הרעים. בית המשפט ציטט מדבריו של הנאשם לעונש בתיק קודם: "אני רוצה לחזור לשגרה, לבית, לעבודה, לטפל ולכלכל את הילדים, להביא כסף לילדים". בית המשפט הוסיף כי: "דברים דומים מסר עתה בפני, וראינו שלמרבה הצער השגרה אליה חזר הנאשם היא שגרת האלימות". בית המשפט פירט אודות הליך קודם במסגרתו שולב הנאשם בבית המשפט הקהילתי, אך חרף מאמצים ומשאבים רבים שהושקעו בו, נפלט מהשיקום בחזרה למסלול הפלילי. בהרשעתו אחרונה נדון הנאשם כאמור ל-8 חודשי מאסר בפועל, עליהם הופעל במצטבר מאסר על-תנאי בן שישה חודשים, ולמאסר על-תנאי בן 6 חודשים, חב הפעלה בעניינו. ערעור שהגיש הנאשם נדחה, ומועד תחילת ריצוי העונש נקבע ליום 6.3.22. בחלוף זמן לא רב משחרורו ממאסר, שב הנאשם וביצע את עבירת האיומים מושא אישום מס' 2, וכמחצית השנה מאוחר יותר, את מעשיו מושא אישום מס' 1.

עברו הפלילי הרלוונטי והמכביד של הנאשם, מקשה לייחס משקל של ממש לדבריו לפני ולכנות חרטתו. בהרשעתו האחרונה טען הנאשם כי "היום אני ביחסים טובים איתה, במשמורת... אני בדרך אחרת. אני שומר על עצמי. אני מצטער על מה שקרה". דברים דומים אמר לפני: "כרגע אני שומר על עצמי, ואני מבטיח לא להתקרב אליה ולא לחזור על זה עוד פעם". ניכר כי דברי הנאשם בבית המשפט, עליהם הוא חוזר מעת לעת בשינויים קלים, נאמרים מהפה ולחוץ, ללא כוונת אמת מאחוריהם, ולבטח מבלי שאלו מלמדים על חרטה כנה והכאה על חטא.

הרשעותיו הקודמות של הנאשם רלוונטיות אף במובן נוסף - העצמת הנזק למתלוננת, אשר נפגעה ממנו שוב ושוב במהלך השנים, הן בתקופת חייהם המשותפים, והן לאחר גירושיהם. על רקע זה ניתן

להבין את טענתה של ב"כ המאשימה, לפיה המתלוננת עייפה ממעשיו, מותשת וחסרת כוחות, וכל רצונה - להרחיקו ממנה ומילדיה. ומכיוון אחר - בהינתן עבירות האלימות הפיזית הרבות שביצע הנאשם עד היום, הן כלפי המתלוננת והן כלפי אחרים, נקל להבין את חששה של המתלוננת, כי הלה עלול לממש את איומיו כלפיה. מכאן, העונש שיוטל על הנאשם נועד לא רק להלום את חומרת מעשיו, אלא אף להרתיעו, כמו גם להרחיקו מהמתלוננת.

8. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי, ברי כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של מתחם העונש, גם אם לא בקצהו ממש. בקשתו של הנאשם - לחפוף את המאסר על-תנאי, אין לה על מה שתסמוך. הזדמנויות קודמות שניתנו לו, לרבות הליכים טיפוליים, החל בבית המשפט לנוער, המשך בבית המשפט המחוזי (צו מבחן לאחר מאסר), וכלה בשילובו בבית המשפט הקהילתי - עלו בתוהו. בהרשעתו האחרונה הופעל מאסר על-תנאי במצטבר, וגם זו הפעם שב הנאשם לסורו. כמו כן, מובן שיש לחייב את הנאשם בפיצויים למתלוננת, תוך מתן משקל לנזק שהסב הנאשם הן לה והן לילדיו.

9. סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 17 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת 6 חודשי מאסר מותנה (עפ"ג 62862-07-21, ת"פ 67977-06-20, ת"פ 24156-03-18). העונש יופעל במצטבר.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 23 חודשים, אשר ימנו מיום מעצרו - 22.2.24.

ג. 10 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה בעלת יסוד של אלימות פיזית או מילולית.

ד. פיצויים בסך 10,000 ₪ אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 9). הפיצויים ישולמו ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.8.24 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הפיצויים כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות: (-) כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il; (-) מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) *35592 או בטלפון 073-2055000; (-) במזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברים).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, א' תמוז תשפ"ד, 07 יולי 2024, במעמד הצדדים.

לנוכח פגיעתו של הנאשם בילדיו הקטינים, ובמיוחד בבנו הצעיר, אני מורה למזכירות להעביר את גזר הדין לעיון שירותי הרווחה, וכן לפקידת סעד לחוק הנוער.